

Αναμιγνύονται τέλος και τὰ άκροατήρια, αλλά συναναμιγνύονται και οι ευζωνοι, πράγμα ουχι πολύ ευχάριστον εις εμέ. Πριν ή δοκιμάσω τās συνεπείας τής τοιαύτης συγχύσεως τρέπομαι εις άτακτον φυγήν εκ του άνδήρου. Τήν επομένην έμαθον παρὰ συναδέλφου τολμηροτέρου έμου, ότι αυτό το tableau vivant διήρκεσεν επί μίαν ειςέτι ώραν. Έκτοτε έσχημάτισε άκράδαντον πεποιθήσιν, ότι δια να διαπρέψη τις εις τό Έλληνικόν Κοινοβούλιον πρέπει να έχη χρηματίση επί πολλά έτη . . . . παλαισσης.

Γοπαγαίως

Ο ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Στό βήμα όταν ανεβαίνη
 με τή μορφή ζετσιποιημένη
 μ' άγρια μάτια γαλανά
 και μ' άσπρα χείλη κελιδνά,
 μπι-μπί, μπι-μπί, μπω-μπώ, μπω-μπώ,
 μου φαίνεται σαν Μιραμπώ!...

Κι' όταν σέ λίγο κατεβαίνη
 με τήν πνοή μισοθυσημένη,
 με μαγουλάκια ροδινά
 και με κουνήματα σιχνά,
 μπω-μπώ, μπω-μπώ, μπι-μπί, μπι-μπί,
 μου φαίνεται σαν τήν πομπή!...

Μπι-αμ-πώ

Ο ΑΡΑΠΗΣ

Κυττάζω τήν εικόνα σου, γλυκειά γαλανομάτα
 και συλλογοῦμ' εκείνη τή βραδιά,
 που, με τής Γρέτχεν τό costume και τ' άνθηρά της νηάτα,
 του μαύρου σου τραβοῦσες τήν καρδιά.

✱

Ήμουν άράπης τότε' εγώ, και σύ λευκοντυμένη
 έδινες φως στο σκοτός τής νυκτός!...
 κι' εγώ στο φως σου έτρεχα, ψυχή σκοτεινιασμένη,
 φτωχός άράπης, άχαρις, φρικτός!

✱

Άχ τώρα πάει, πέρασε τό μαγευμένο βράδι...
 δέν είμαι μαῦρος, Γρέτχεν μου χρυση,
 μα ή καρδιά μου βρίακεται άκόμη στο σκοτάδι
 που μια νυχτιά τήν έφριξες εσύ!...

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΕΞΩ ΤΟΥ ΝΥΜΦΩΝΟΣ!

• Η μία, ξανθομαλούσα, γαλανή
 • με Άφροδίτης εμορριά και χάρι
 • ή άλλη μαυρομάτα, καστανή
 • γεμάτη όλη νάζι και καμάρι.

✱

• Η γαλανή είνε Θεά σ' τήν εμορριά
 • μα και ή καστανή, δέν πάει παρὰ πίσω
 • με σφάζουν και αι δύο σ' τήν καρδιά

• Τήν καστανή ή τήν ξανθή να προτιμήσω ;

✱

Με τέτοιες σκέψεις έπεροῦσα τόν καιρό...
 μα ήλλαξεν τὰ πράγματα, ό χρόνοι
 εύρηκαν άλλους και αι δύο σ' τό φτερό
 κι' εγώ... εκλείσθην έξω του νυμφώνος

Ni - Cos.

ΒΙΒΛΙΑ

Σπυρίδωνος Παγατέλη **ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ**, εκδόσαντος Άλεξάνδρου Παπαγεωργίου. Έν Αθήναις, τόποις Άλεξάνδρου Παπαγεωργίου, 1888.

Ο κ. Σπυρίδων Παγατέλης είνε γνωστός εις τόν φιλολογικόν κόσμον ως γλαφυρός συγγραφεύς, συνενών τήν μάθησιν μετὰ τής ποιηματικής αισθηματικότητος, ήτις χαρακτηρίζει ιδίως τὰ έργα του. Ρέπει εκ φύσεως πρός τήν ρέμβην και αφήνει τήν φαντασίαν του να πλανάται ελευθέρα, τούς ρεμβασμούς του δε και τās σκέψεις του και τās πλήρεις ζωηρού αισθήματος έντονώσεις του διερμηνεύει διά γλώσσης ομαλής, επιμελετημένης δι' ύφους εικονικού και έκφραστικού. Τής τοιαύτης τάσεως του προΐόν εισίν αι άρτι εκδοθείσαι **ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ**, ένθα ό συγγραφεύς ρεμβάζων επί του βράχου τής Πνυκός, νομίζει, ότι ελίπει επανερχομένης εις τήν γην τās σκιάς τών επιφανιστέρων άνδρών του άρχαίου κόσμου, μεθ' ών συνδιαλέγεται άναπολών μετ' αυτών τό άρχαίον κλέος και συνάγων συμπράγματα παρ' τής συγχρόνου καταστάσεως και τών μελλουσών έλπίδων. Τό σύστημα δέν είνε νέον, διότι και ό γράφας τās Ρωμαϊκάς Νύκτας Ιταλός συγγραφεύς Βέσσης, ούτω πως εν φαντασίη συνομιλεί με τās σκιάς τών Σικελιόνων και τών Γράχων παρὰ τὰ μεγαλοκρεπή έρείπια του Κολοσσαίου· αλλά τό βιβλίον του κ. Παγατέλη είνε τόσον καλώς και εύφραδώς γεγραμμένον, τόσην σαφή και ακριβή γνώσιν τής Ιστορίας και του άρχαίου εν γένει κόσμου δεικνύει, ώστε αποβαίνει τερπνότατον και διδακτικόν άμα άνάγνωσλα, όπερ ένθέρμως συνιστά τό **ΑΣΤΥ** εις τούς φιλοπόδοτους αυτού άναγνώστας.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Μεταξύ τών μάλλον γνωστών και διακεκριμένων παρ' ήμιν μουστών τής μουσικής τέχνης και τών άκαμάτως εργασθέντων υπέρ τής μορφώσεως και τής επικρατήσεως του μουσικού αισθήματος είνε και μουσικοδιδάσκαλος κ. Λαμπέρης, ούτινος τὰ ποιήλα τεχνικώτατα και μελωδικώτατα έργα είνε γνωστά εις πάντα άληθή έραστήν τής ώραίας τέχνης. Αι κατ' αυτάς τελεσθείσαι πολύκροτοι έορταί δέν έπρεπε να παρίλθωσι χωρίς να παρορμηώσωι τήν έμπνευσιν του κ. Λαμπέρη, όστις συνέθεσεν εν ώραιώτατον έμβατήριον υπό τόν τίτλον «Ή Όλυμπιακή Έκθεσις» αφιερούμενον τοις άδελφοις Β. και Κ. Ζάππα και έτερον έμβατήριον υπό τόν ένθουσιώδη τίτλον «Ζήτω ό Βασιλεύς!» επί ταίς έορταίς τής εικοσιπεντακτηρίδες του Βασιλέως. Αμφότερα τὰ μουσικά έργα άντάξια τής ικανότητος του συνθέτου αυτών, ελπίζομεν, ότι θα γένωσι ταχέως κτήμα πάντων τών ασχολουμένων περι τήν μουσικήν τέχνην συμπολιτών μας.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μηνιαίον περιοδικόν σύγγραμμα διά δεσποίνας και δεσποινίδας.

Δημοσιεύει σχέδια παντοία έργαίρων, κεντημάτων, μονογραμμάτων κλπ. Περιέχει άμα ύλην τερπνήν και αφέλιμον μετὰ χρησίμων περι του συρμού πληροφοριών.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ : Έν Αθήναις Δρ. 8, εν ταίς Έπαρχίαις Δρ. 9, εν τῷ Έξωτερικῷ Φρ. 10.

Διά πᾶσαν αίτησιν άπευθυντίον πρός τόν εκδότην κ. Θεμιστοκλήν Φ. Ξενάκην, παρὰ τό Νέον Θέατρον, πλατεία Τραπεζίης αριθ. 11.